

PRENUMERATA.

Rocznice 48 Mk., Kr., 96
półrocznie 24 Mk., Kr., 48
kwartalnie 12 Mk., Ko-
ron 24.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobne-
go pisma (patff) po tek-
ście 1 mk.
Holandia 6 łamów.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admn. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

USTAWA

z dnia 21 października 1919 r. o postępowaniu uproszczonym w sprawach o zbrodnie i występki na ziemiach b. zaboru austriackiego.

(Dokończenie).

Art. 7.

Od wyroków, zapadłych w postępowaniu uproszczonym, dopuszczalne jest oprócz wypadku przewidzianego w art. 9 odwołanie. O odwołaniu rozstrzyga Trybunał pierwszej instancji.

Co do postępowania i wznowienia obowiązują analogicznie przepisy § 464—480 p. k., z wyjątkiem ustępu ostatniego § 470, 475, 476 i 478 oraz ustępu drugiego § 480, tudzież z następującymi zmianami i uzupełnieniami:

1) Z powodu wymiaru kary wolno wnieść odwołanie na niekorzyść oskarżonego tylko wtedy, jeżeli wymierzona kara nie przekracza połowy najniższego ustawowego wymiaru kary.

Prokurator może wnieść odwołanie także z tego powodu, że sędzia nie uwzględnił jego wniosku, aby przerwać rozprawę celem wdrożenia zwykłego postępowania (art. 6 L. 8).

2) Jeżeli uwzględniono odwołanie prokuratora od orzeczenia o karze, nie można mimo to podwyższyć kary ponad granice wymiaru podane w art. 6 L. 8.

Jeżeli sędzia nie uwzględnił wniosku prokuratora, aby przerwać rozprawę w myśl art. 6 L. 8, a Trybunał odwoławczy jest zdania, że wniosek ten należało uwzględnić, może wskazać odwołania prokuratora, wniesionego z powodu nieuwzględnienia powyższego wniosku, uchylić wyrok już na posiedzeniu niejawnem i zarządzić wdrożenie postępowania zwyczajnego.

3) Także prokurator może wnieść odwołanie na korzyść oskarżonego:

4) Za przyczyny nieważności według § 468 L. 2 p. h. należy uważać okoliczności podane w § 281 p. k. pod L. 2—5.

Ustęp ostatni § 281 p. k. ma odpowiednie zastosowanie także w postępowaniu uproszczonym.

5) Jeżeli oskarżony jest aresztowany, należy go doprowadzić do rozprawy (§ 239 p. k.).

6) Jeżeli przy rozprawie nad odwołaniem przesłuchuje się nowych świadków lub znawców, należy przesłuchać także tych świadków i znawców, na zeznaniach których opiera się wyrok pierwszej instancji, o ile oskarżony lub prokurator tego żądają, albo sąd odwoławczy uzna to za potrzebne.

7) Sąd odwoławczy powinien także wtedy, gdy uchyła wyrok dla jednej z przyczyn, wymienionych w punktach 1 i 2 § 468 i w punktach 6 i 7 § 281 p. k., orzec w sprawie samej bądź zaraz, bądź na późniejszym posiedzeniu, w razie potrzeby po powtórzeniu rozprawy, przeprowadzonej w pierwszej instancji i, po poprawieniu wadliwej czynności procesowej, chyba że sąd odwoławczy uzna się niewłaściwym lub że sędzia pierwszej instancji orzekł o czynie, którego osądzenie należy do sądu przysięgłych. W pierwszym wypadku należy odstąpić sprawę sądowi właściwemu, a w drugim postarać się o wdrożenie przepisane w ustawie postępowania.

8) O dopuszczeniu wznowienia postępowania decyduje sędzia orzekający w Trybunale pierwszej instancji, w którym lub w którego okręgu postępowanie było prowadzone.

Termin do wniesienia zażalenia przeciw odwołaniu wznowienia wynosi 8 dni.

Art. 8.

Do sędziego orzekającego należy także powzięcie wszystkich innych decyzji poza rozprawą główną, do których zresztą powołany jest Trybunał lub Izba Radna. O ile tok instancji nie jest wyraźnie wzbroniony, przysługuje interesowanemu od takich uchwał, tudzież od zarządzenia lub uchylenia aresztu i od oznaczenia sumy zabezpieczenia, zażalenie do Trybunału pierwszej instancji. Należy je wnieść w trzech dniach, o ile nie przepisano czego innego; zażalenie ma skutek zawieszający, o ile skutek taki miałyby także względem Trybunału lub Izby Radnej (§ 197 p. k.). Od decyzji Trybunału pierwszej instancji nie ma już dalszego środka prawnego.

Art. 9.

Przepisy § 427 i 428 p. k. należy stosować analogicznie także w postępowaniu uproszczonym z tą zmianą, że o sprzeciwie rozstrzyga Trybunał pierwszej instancji po wysłuchaniu prokuratora.

Art. 10.

Przed upływem każdego roku wyznacza prezes sądu okręgowego na rok następny tych sędziów Trybunału i sędziów przy sądach powiatowych, którzy mają orzekać w postępowaniu uproszczonym.

Art. 11.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1-go stycznia 1920 roku na obszarze b. zaboru austriackiego.

Niemą jednak zastosowania w sprawach, w których w dniu powyższym oskarżonego postawiono już prawomocnie w stan oskarżenia.

Art. 12.

Wykonanie tej ustawy poleca się Ministrowi Sprawiedliwości.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:

w z.

(—) *S. Wojciechowski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Sobolewski.*

UPOWAŻNIENIE.

W myśl punktu e art. 2 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 73, 1919 r. poz. 428), Główny Urząd Ziemiński upoważnia Galicyjski Ziemiński Bank Kredytowy we Lwowie do prowadzenia na terenie b. zaboru austriackiego parcelacji większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemińskiego z dn. 22 października 1919 r. (Monitor Polski Nr. 231).

Wobec tego, przenoszenie prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi dokonywanemu przez Galicyjski Ziemiński Bank Kredytowy we Lwowie, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z d. 1 września 1919 r.

Prezes
Głównego Urzędu Ziemińskiego
(—) *Stefczyk.*

Warszawa, dnia 31 października 1919 r.

NOMINACJA.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 19 listopada b. r. mianował p. Józefa Stecewicza prezesem Dyrekcji Budowy Kolei Żelaznych.

Wczoraj wyszedł i został rozesłany Nr. 87 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej” i zawiera: Treść: 472. Ustawa o wieku pełnoletności w b. zaborze austriackim.

473. Ustawa o postępowaniu uproszczonym w sprawach o zbrodnie i występki na ziemiach b. zaboru austriackiego.

474. Rozporządzenie Rady Ministrów celem wykonania ustawy z dnia 11 lipca 1919 r., normującej stosunki służbowe funkcjonariuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

475. Rozporządzenie wykonawcze w przedmiocie wcielenia żandarmerji krajowej i policji wojskowej na obszarze b. Galicji do policji państwowej.

476. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania i stawy o przymusowym wykupie monet złotych i srebrnych oraz złota i srebra w stanie nieprzeobionym.

477. Rozporządzenie o wprowadzeniu obowiązku osobistych świadczących wojennych w celu oczyszczania torów kolejowych od zasp śnieżnych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Skarbu.

Do Kancelarii Cywilnej Naczelnika Państwa, Biura Sejmu Ustawodawczego, Prezydium Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw, Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Głównego Urzędu ziemskiego, do Pana Generalnego Delegata Rządu dla Galicji i Pana Prezesa Dyrekcji Skarbu we Lwowie oraz do wszystkich Delegacji Ministerstwa Skarbu:

Komisje, wydelegowane przez Najwyższą Izbę Kontroli Państwa do zbadania rachunkowości w poszczególnych Urzędach, stwierdziły fakty bezpośredniego pokrywania wydatków z wpływów tychże Urzędów.

Podobne postępowanie wyklucza wszelką kontrolę nad dochodami i wydatkami, uniemożliwia prawidłowe wykonanie preliminarza państwowego i dlatego jest z punktu widzenia gospodarki budżetowej bezwarunkowo niedopuszczalne.

Wszelkie wydatki i dochody państwowe winny być przeprowadzane w przepisanej instrukcjami kasowemi drodze z pomocą asygnacji względnie deklaracji przez kasy państwowe. Poszczególne urzędy winny w myśl okólnika Prezydenta Ministrów z dn. 2 sierpnia 1919 Nr. 9835/19 przelewać swe wpływy w ciągu 24 godzin do najbliższej kasy państwowej; w drodze wyjątku, o ile chodzi o wpływy kwot drobnych, przelewanie może być uskutecznione 1-go i 15-go każdego miesiąca. Składanie funduszy państwowych w instytucjach finansowych na osobnych kontach jest w zasadzie zabronione. Wyjątek stanowią te urzędy, które na podstawie obowiązujących przepisów za wyraźną zgodą Ministerstwa Skarbu stanowią pewnego rodzaju odrębne jednostki gospodarcze i finansowe rządzą, się autonomicznie, jak np. dyrekcje monopolu tytoniowego, Państwowy Urząd zbożowy, Państwowy Urząd zakupu artykułów pierwszej potrzeby, Urząd zaopatrywania pracowników państwowych, Drukarnie Państwowe i t. p. Fundusze tych Urzędów winny być lokowane na rachunku bieżącym w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, przez którą też należy załatwiać wszelkie transakcje w dziedzinie przekazywania i zamiany pieniędzy. Korzystanie przez w mowie będące Urzędy z usług banków prywatnych dopuszczalne jest w wyjątkowych, rzecząwo uzasadnionych wypadkach w tych miejscowościach, gdzie jeszcze niema oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, i to jedynie z banków, zaakceptowanych przez Ministerstwo Skarbu, przyczem wysokość lokowanych przez Urzędy państwowe kwot nie może przekraczać ustalonej przez Ministerstwo Skarbu wysokości. Kwoty ponad ustalony limit winny być przelewane do Polskiej Kasy Pożyczkowej.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli Państwa pozwala sobie z całym naciskiem zwrócić uwagę na pierwszorzędną doniosłość wymienionych wyżej zasad i prosi wszystkich Panów Ministrów, aby powzięli kierowników podwładnych sobie Urzędów, że pod osobistą odpowiedzialnością zobowiązani są do jaknajścijszego przestrzegania tych zasad.

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego komunikuje: Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 8 listopada r. b. zatwierdził używanie przez Uniwersytet we Lwowie nazwy urzędowej: „Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie” (Universitas-Joannes-Casimirianus Leopoliensis).

Do ludności m. st. Warszawy.

Producenci i handlujący dają ciągle dowody nieliczenia się z ciężkim położeniem warstw pracujących i korzystają z każdej sposobności, aby osiągnąć zysk lichwiarski. Nowy dowód braku tego poczucia obowiązków obywatelskich złożyli oni w obecnej chwili. Skoro tylko wskutek mrozów i chwiłowej przerwy w komunikacji zmniejszyła się dostawa do miasta ziemniaków, handlujący zaczęli pobierać do 1,25 fen. za funt.

W celu ukroczenia tego wyzysku i umożliwienia ludności m. Warszawy zaopatrywania się w ten niezbędny w obecnych warunkach artykuł pierwszej

